

sete rammebevillinger og vil omfatte alle bistandsaktiviteter, herunder Danmarks bidrag til den Internationale udviklingssammenslutning (IDA), og til Verdensfødevareprogrammet (WFP), der administreres af henholdsvis finansministeriet og landbrugsministeriet.

Ved opstillingen af fordelingsplaner må der foretages en afvejning af, hvilken prioritet der skal tillægges de forskellige bistandsopgaver. Fordelingsplanerne er således et væsentligt element ved den nærmere udformning af bistandspolitikken. Derfor bør såvel Rådet for teknisk samarbejde med udviklingslandene (som fremover foreslås kaldt Rådet for internationalt udviklings samarbejde) som folketinget have lejlighed til at drøfte de med fordelingen forbundne problemer før regeringens endelige stillingtagen. Det er tanken, at udkast til sådanne planer hvert år skal fremlægges til drøftelse i Rådet under dettes efterårsmøde. På basis af planerne vil regeringen kunne tage initiativ til en debat i folketinget om bistandspolitikken.

Da bistandens sammensætning spiller en afgørende rolle for bistandsadministrationens personalebehov, må der i tilknytning til fordelingsplanerne fastlægges personaleplaner. Såfremt personalebehovet ikke tilfredsstilles, må det få konsekvenser for bistandens sammensætning, idet større midler da må flyttes over på de mindst administrativt krævende områder (dvs. multilateral bistand og bilateral finansiel bistand).

Med hensyn til faglig bistand (tidligere betegnet ved teknisk bistand) indeholder lovforslaget ingen reel ændring i forhold til de gældende bestemmelser. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at lade hjemlen for udsendelse af frivillige indgå i lovforslaget, idet begrundelse for en særlig lov for denne kategori af faglig bistand bortfalder, når der gennem fem-årsplaner indføres en kontinuert langsigtet planlægning af udviklingsbistanden.

Bestemmelserne om, at leverancerne under danske statslån er bundet til indkøb i Danmark, gøres i lovforslaget smidigere, idet ordene „med dansk indsats“ udgår. Hensigten hermed er at muliggøre Danmarks deltagelse i internationale arrangementer, som sigter mod at afskaffe leveringsbindingen i samtlige giverlandes bilaterale långivning til udviklingslandene. Det er dog ikke tanken, at Danmark ensidigt skal gennemføre en sådan afbinding. Lovforslaget åbner imidlertid den fornødne adgang til at følge revisionsudvalgets anbefaling af, at der bør stræbes mod en større fleksibilitet i leveringsbindingen, og at der bl. a. bør skabes mulighed for lånefinansiering af projekter i udviklingslandene, i hvilke de lokale udgifter er dominerende.

Lovforslaget indeholder ikke således som den gældende lov nogen beløbsramme for omfanget af de samlede statslån m. v. Omfanget af denne del af den danske udviklingsbistand vil i stedet for hvert år blive fastsat i forbindelse med finansloven, og dette vil give en bedre bevillingsmæssig kontrol med, at långivningen afpasses til de årlige bevillinger. Det vil herefter heller ikke være nødvendigt at opretholde den gældende lovs bestemmelse om, at de enkelte statslån m. v. skal forelægges folketingets finansudvalg.

Den gældende lov (§ 7, stk. 1, pkt. 3) åbner adgang til långivning til finansiering af import af fødevarer og af driftsfornødenheder for landbrug og fiskeri i tilfælde, hvor ekstraordinær knaphed på fødevarer truer den økonomiske fremgang i et udviklingsland. Denne lovbestemmelse er i overensstemmelse med revisionsudvalgets indstilling udeladt i det foreliggende lovforslag. Revisionsudvalget finder, jfr. betænkningen side 93, at leverancer af fødevarer til kriseramte lande og områder ikke bør indgå som en fast bestanddel i det danske bistandsprogram, men i givet fald bør gives som en egentlig gaveydelse og ikke som statslån, ligesom udgifterne hertil må holdes uden for udviklingsbistandens rammebeløb og bevilges særskilt i forbindelse med opståede behov.

Lovforslaget indeholder derefter ingen direkte bestemmelser om bistand i form af fødevarerhjelpe. Den væsentligste danske bistand i form af fødevarer ydes gennem det af FN og FAO etablerede Verdensfødevareprogram, der finansieres ved frivillige bidrag fra de deltagende stater. Revisionsudvalgets flertal fremhæver, jfr. betænkningen side 94, at Verdensfødevareprogrammets anvendelse af fødevarer som led i projektbistand synes stort set at opfylde de betingelser, der må stilles for ikke at påføre udviklingslandenes landbrug skadelig konkurrence eller svække disse landes interesse i at op hjælpe deres eget landbrug.

Som en nydannelse åbner lovforslaget adgang til at yde finansiel bistand til konkrete foranstaltninger på det handelspolitiske område, der har til formål at fremme erhvervsudviklingen i udviklingslandene og øge disses eksportindtægter.

Lovforslaget opretholder og udbygger de foranstaltninger til fremme af private kapitaloverførsler, som er hjemlet i bistandsloven. Som en nydannelse giver lovforslaget mulighed for, at der af bistandsmidlerne kan ydes lån til importører og institutioner i udviklingslandene, bl. a. til finansiering af den del af kontraktlige betalinger, der sædvanligvis betales ved ordreafgivelse, den såkaldte kontantrate.